

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3154/2568

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. โจทก์ นาย ธ. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 350

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยทั้งสองนำที่ดินพิพาทไปจดทะเบียนขายฝากผู้อื่นเพื่อให้โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาบังคับชำระหนี้แก่ที่ดินพิพาท เป็นความผิดฐานโกงเจ้าหนี้สำเร็จนับแต่วันที่จดทะเบียนขายฝาก การที่จำเลยทั้งสองไล่ที่ดินพิพาทจากการขายฝากแล้วจดทะเบียนขายฝากในครั้งต่อ ๆ มาด้วยเจตนามิให้โจทก์บังคับชำระหนี้แก่ที่ดินพิพาทได้ จึงเป็นการกระทำความผิดหลายกรรมในแต่ละครั้งที่จดทะเบียนขายฝาก

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 350 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานจำเลยทั้งสองขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 350 ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกคนละ 1 ปี รวม 3 กระทง เป็นจำคุกคนละ 3 ปี จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กระทงละกึ่งหนึ่ง คงจำคุกคนละ 1 ปี 6 เดือน จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาแก้เป็นว่า เมื่อลดโทษให้จำเลยทั้งสองคนละกระทงละกึ่งหนึ่งแล้ว คงลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสองคนละกระทงละ 6 เดือน รวม 3 กระทง เป็นจำคุกคนละ 18 เดือน นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสองฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่า การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดกรรมเดียวหรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความจากนางอาภรณ์ ผู้รับมอบอำนาจโจทก์เบิกความในชั้นไต่สวนมูลฟ้องว่า จำเลยทั้งสองผิมนัดไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา จำเลยที่ 1 ยื่นเรื่องขอให้เจ้าพนักงานตำรวจไล่เกลี้ย ผู้แทนโจทก์และจำเลยที่ 1 จึงเจรจาไล่เกลี้ยหนี้ดังกล่าว โดยตกลงกันว่าโจทก์จะขยายระยะเวลาชำระหนี้ตามคำพิพากษาให้แก่จำเลยทั้งสองออกไปมีกำหนด 3 ปี และโจทก์จะจดทะเบียนไถ่ถอนจำนองให้แก่จำเลยทั้งสองเพื่อนำที่ดินดังกล่าวไปขายนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ ดังนั้น เมื่อโจทก์จดทะเบียนไถ่ถอนจำนองที่ดินพิพาทให้แล้ว จำเลยทั้งสองมีหน้าที่ต้องนำที่ดินพิพาทออกขายเพื่อำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ แต่จำเลยทั้งสองนำที่ดินพิพาทไปจดทะเบียนขายฝากครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2562 จากนั้นมีการไถ่ถอนการขายฝากแล้วนำที่ดินพิพาทไปจดทะเบียนขายฝากครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2564 จากนั้นมีการไถ่ถอนการขายฝาก แล้วนำที่ดินพิพาทไปจดทะเบียนขายฝากครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2564 โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองได้นำเงินที่ได้จากการขายฝากทั้ง 3 ครั้ง ไปชำระหนี้แก่โจทก์ การจดทะเบียนขายฝากที่ดินทั้ง 3 ครั้ง แล้วไม่นำเงินที่ได้จากการขายฝากไปชำระหนี้แก่โจทก์จึงเป็น

ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้สำเร็จแล้วทุกครั้ง เป็นการกระทำหลายกรรมต่างกันมิใช่กรรมเดียว แม้โจทก์ไม่ได้ระบุประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 มาในคำขอท้ายฟ้อง แต่มาตรา 91 ไม่ใช่กฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิด และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 ก็มีได้ระบุให้โจทก์ต้องอ้างประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 มาในคำขอท้ายคำฟ้องด้วย เมื่อโจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิด 3 กรรม อันเป็นการกระทำต่างกรรมต่างวาระกัน แสดงว่าโจทก์ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยทั้งสองทุกกรรมเป็นกระทำความผิดไป ศาลย่อมสามารถลงโทษจำเลยทั้งสองหลายกรรมได้ มิได้เป็นการพิพากษาเกินคำขอตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ฎีกาของจำเลยทั้งสองข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยทั้งสองฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบา รอการลงโทษจำคุกหรือรอการกำหนดโทษนั้น เห็นว่า โจทก์ให้โอกาสจำเลยทั้งสองซึ่งผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา โดยยอมจดทะเบียนไถ่ถอนจำนองเพื่อให้จำเลยทั้งสองนำที่ดินพิพาทออกขายแล้วนำเงินมาชำระหนี้ตามที่จำเลยทั้งสองขอเจรจาไกล่เกลี่ย การที่จำเลยทั้งสองนำที่ดินพิพาทออกขายฝากแล้วไม่นำเงินที่ได้มาชำระหนี้ให้โจทก์ นอกจากเป็นการกระทำผิดจากข้อตกลงการไกล่เกลี่ยแล้ว ยังเป็นการกระทำที่ไม่ได้คำนึงถึงความเดือดร้อนของโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ทั้งอาจถือได้ว่าเป็นการขัดขวางการบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล ซึ่งเป็นพฤติการณ์ร้ายแรง ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษโดยวางโทษจำคุกจำเลยทั้งสองกระหนาบ 1 ปี ก่อนลดโทษให้ และไม่รอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยทั้งสองนั้น เป็นการใช้ดุลพินิจกำหนดโทษที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งรูปคดีแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ฎีกาของจำเลยทั้งสองข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน

องค์คณะ

สมจิตต์ สุขกมลวัฒนา · ระเบียบ จันทรภิรมย์ · มาลี เตชะจันทะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3154/2568>